

יום ג' ח' תשרי, תשס"ט - October 7, 2008

התרשמותי מספרו של ד"ר דוד פסיג.
צופן העתיד - מבחן העתיד של ישראל.

Samuel Haramata, President BodySpeak™

Boulder, Colorado

<http://lcds.indranet.com/bodyspeak.html>

"צופן העתיד" הוא ספר מרתק מאוד ויכול לשמש פלטפורמה לשינוי החשיבה האנושית המוגבלת היום בכל העולם, במיוחד להבין בתודעה פתוחה את המושגים של ה"זמן" וה"מקום" דבר שמעסיק אותי מאוד באמנות תנועת הגוף, השתיקה והחכמה לדבר.

דוד היקר,

קראתי בעיון את ספרך מראשיתו ועד סופו, מילה במילה, ונהייתי מאוד מהתוכן העמוק, הידע הרב והחכמה אשר טמנת בתוכו, כדי שאולי, נשכים ולתקן את העולם, כי עת לחננה כי בא מועד.

הרגשתי בקריאתי שהשקעת עבודה אדירה, ויחד עם מחשבה צלולה הנשקפת ממש מכל מילה בספר. הסברת הנושאים מאורגנת יפה ומובנת מאוד, ברורה ומסודרת בטוב טעם ובשפיות אופטימית. בקריאתי תמיד השווייתי את דעותיך לנסיון האמנותי שלי במשך כארבעים שנה, בה אני מוסר ללומד את אמנות הדממה, איך לפתח את הדמיון, ואיך להשתמש בו, כדי להביע בדיוק את מצב האדם הפנימי.

אתה מזמין את הקורא בדרכי נועם לעקוב אחרי ההסברים שלך בהדרגה מכאונת היטב לקראת ההבנה הברורה של הנושא אשר אתה חוקר.

נהייתי גם מכמה מילים ונטיות "חדשות" בשפה שהשתמשת בה, כגון חייץ, חיבוץ, ועוד, לאורכו ורחבו של הספר. ממש תענוג לקרוא ולהבין את דעותיך, ובמיוחד את צורת ההסברה הברורה של דעותיך המיוחדות, והשימוש העשיר שאתה עושה בשפה העברית היפה שאני אוהב.

זהו ספר שכול פרק בו מרתק, ונותן מידע רחב, וחומר למחשבה עמוקה על ההגבלה התודעתית והמחשבתית של המין האנושי, ספר שללא ספק יגרום מהפכה אדירה וחברתית, ואולי יצליח להוציא את המנהיגים הנרדמים וגם אנשים רגילים מאדישותם המחליאה, ולדרבן אותם יותר לקום ולעשות. אולי יתחילו לתקן את השגיאות שתצטברו במשך השנים, ולהכין את העתיד לדורות הבאים.

אני ממש נפעם מצורת הניתוח השפוי והמדעי, ואינך ירא או חס עלינו, מלהביט פנימה לתוך מעמקי המצבים השונים, ולומר לנו, ישר לפרצוף, שהתיקונים האלה יהיו קשים וכואבים, לעודד אותנו להיות מפוכחים לאור המצב העולמי היום, הנוסך על כולנו מסך עבה ואפל.

בפרק 83, אופן העתידים, מדינה דו-לאומית, יכול להחריד וגם לזעזע את אמות הסיפים, וגם אזנים רבות ומקובעות של החשיבה המוגבלת והשטחית, המקובלת היום לא רק בארץ, אלא בעולם כולו, אשר לעניות דעתי האי מחלה ממאירה אשר הרבה לוקים בה.

התיקון אשר כבר נעשה היום בהרבה מקומות בארץ ובעולם כפי שהזכרת ב"אלטרנטיבה למערכת לאומיות" דף 103, על התפרצות גלים רבים של תופעות אלטרואיסטיות של התנדבות לעזור לזולת, לאהבת חיים, למעשים טובים, וכו', נראים כצורה היפה והטובה ביותר להקדים רפואה למכה.

ספרך תורם תרומה ענקית וחשובה להוציא את כולנו מאדישותנו הפרטית הלאומית. הספר הזה צריך לפקוח עיני עוֹרֵים, לפני בוא התסריטים הפרועים, שהרחבת בהם בדברים נעימים, ולא בתכני ההפחדה הנפוצים היום בין פוליטיקאים משועממים, מטומטמים ומושחתים, חסרי חוט שדרה וחזון עתידי, אשר רק דואגים לעצמם.

ככל שאני מעיין יותר עמוק בספרך, אני מתפלל על החשיבה המודעת והפוריה, והמאמץ הגדול שהשקעת בעבודה האדירה והמדהימה הזאת. במיוחד כשאתה משתמש בכלים מדעיים ללחוש לנו את העתיד בדרכי נועם.

אני עוד זוכר שאמרתי לך פעם, שאתה מביא לנו את חשיבת העתיד בכלים חדשים, ממש כמו הנביאים שלנו. נדמה לי שהמילה "נביא" יוצאת מהשורש בא, להביא, לנבא. דוד יקירי, הרשה לי לומר את זה, כי אחי אתה, ומותר לי לומר זאת, כי כך אני רואה אותך, ואת עבודתך המביאה תועלת לעולם היום. אני רואה אותך כממשיך נאור בדרכם של הנביאים שלנו, אבל בדרכים וכלים חדשים ומדעיים. ועל זה אני מברך אותך תמיד.

הסינגולריות שהזכרת, כ"גן העדן החילוני המיוחל" כתשובה לאזלת ידיהם של הדתות המאורגנות מעניינת והגיונית מאוד. הדתות שלא הרשו לתורתם להתפתח עם הזמן, ושהעלו את הפולחן הדתי לדרגה יותר עיקרית, מאַשֵׁר לחיות את התוכן הפנימי העשיר, הדתות שהעלו את הנטיה הצבועה להאדרת האישיות שלהם, ולהתעשרותם בעולם הזה, בחומר ובדולרים, היא שהביאה למקובעות שלהם החסרה כל תוכן ועשו את תורתם כקרום לחפור בו. בקיצור אחי, ה"חכמים בעיניהם" השתמשו בתבונתם לעשות את העיקר טפל והטפל עיקר. ממש כדברי הנביאים שלנו שאמרו: הוֹי הָאוֹמְרִים לְרַע טוֹב וְלְטוֹב רַע שְׁמִים חֲשֵׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֲשֵׁךְ, שְׁמִים מֵר לְמֵתוֹק וּמֵתוֹק לְמֵר: הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדְּ פְנֵיהֶם נְבִיִּים: ישעיה פרק ה. כ. כא.

הגדרת ברית הייעוד וניתוחו החד של ספרו של אברום בורג והמצב בארץ שאתה יודע אותו היטב, נטע תקוה בלבי, כי אחרי החושך בא האור. אני זוכר את הפרקים האחרונים של הספר ששלחת לי לפני כארבע שנים כדי לקרוא ולהביע את דעתי, אמרתי אז, שבכלים המדעיים תוכל להחזיר את הכבוד הראוי למורשת המפוארה שלנו, שתנועת ההשכלה בגרמניה הרסה אותה לחלוטין, הם הרסו אותה בונה, וזוהי הנקודה האנושית שאני מעריך בך, ותעוֹזְתְךָ לעורר את הישנים ולהקיץ את הנרדמים.

אני מקוה שיש אנשים רגילים ומנהיגים עכשו בארץ המאזינים השומעים לרעיונותיך, והמתחילים כבר עתה לשמוע בקולך השפוי בתוך הטירוף החוגג.

האפילוג בדף 905, "חקר העתיד וקבלת אחריות" קולע בדיוק וללב הנקודה האנושית הזועקת חרישית מנשמתך העמוקה והטהורה. הדברים שאתה אומר בסיום הספר, גרם לי רעידה אדמה רוחנית וגופנית חזקה.

העתקתי את הסיום כאן כי אני אוהב ממש כל מילה ומילה:

"המין האנושי הוכיח זאת פעמים אין-ספור עד-כה, אף שמסעו בזמן ובמרחב רק החל. כשאני מביט בתחזיות שבספר, אני מאמין שככל שנחשוב עליהן. רק נפליא ונדהים את עצמנו בפתרונות שנמצא לאתגרים הצפויים לנו, במיוחד ניטיב לנצל את התהליכים החיוניים הפועלים מתחת לשטח. אל לנו להתרגל ולהשלים עם אמירות נפוצות, כגון "אי אפשר לחשוב על העתיד" או "מה שהיה הוא שיהיה". ביחוד עלינו להימנע מסגנון החשיבה של "אכול ושתה כי מחר נמות!".

אלה הם מילים כדורבנות הנאמרים בכנות ואהבה ובדרכי נועם—סיום נפלא, יעיל וחכם לספר הנפלא שאני מקוה שיזכה להרבה קוראים, מעיינים ומישמים. אני אתך בכל צעד וצעד ותומך בך בכל לבי.

יהי רצון שנדע לשמוע את קול השופר הפנימי, המבשר דרכי חשיבה מאוזנת ושפויה שתעזור לנו להתקיים, להיות ולחיות ביצירה מתמדת לטובת הבריאה.

ספרך הטוב, דוד יקירי, בא בזמן הנכון, במקום הנכון, ולאנשים הנכונים אשר אני בטוח קוראים את ספרך היום בשקיקה וענין. ודוקא בזמנים האלה, אתה בא להגביר בתוכנו את התחושה האדירה המכרסמת בלב כולנו, אנא התעוררו בטרם תתחיל הסכין לשחוט, בטרם האסון הבא, חס ושלום.

אתה נותן לנו את הכלים הנבונים והשפויים, איך לראות מחדש את עצמנו, אישיותנו, התנהגותנו ואיך להתחיל לעשות לשמה בעת הזאת, למען הדורות הבאים, ולהמשכיות הקיום הנצחי של עם ישראל. למרות כל הסכנות הממשיכות לאיים עלינו גם היום מכל קצוי תבל אתה נותן לנו כלים כדי לדעת לעבור בגבורה ורוח איתנה, את גלי ההיסטוריה מְלֵאָת הַיִּיסוּרִים ואת תהפוכות האופי שלנו. בתקווה שנכלל לשנות את העופרת השפלה לזהב הצלול והבהיר, ובמיוחד, לשנות את לב האבן שיש לרבים מאיתנו ללב של אדם.

ברכותי החמות תמיד נשלחות אליך להצלחתך, ויהי רצון שתזכה, אתה וכל משפחתך, להכתב ולהחתם בספר חיים ברכה ושלום, ושיזכו כל צאצאינו ללמוד ולדעת להיות המשך נשגב ואדיר ונאה לקיומנו הנצחי בכל הזמנים והמקומות. אמן.

באהבה תמה,

שמואל הרמתה

אוקטובר 2008